

kubbermanguks. Peäle neid sündussi lastis Katarina woõrait mailt peäle 50 tuhhat inimest loune pole Wenne male asfuda; lastis rougid pannema hakkata; rigi seestpiddise kaubaaiamisse fergitusseks pabberi rahhad tehha; kandiis kolide eest hoolt ja toimetas weel monda muud. Kui ta aastal 1796 surri, siis sai ta poeg

Paul I. keisriks. Kui se 5 aastat igga-ühhele õigust tehhes olli wallitsenud, surri ta ärra, ja ta assemele sai aastal 1801 ta poeg

Aleksander I., kes keikis hopis ennem toimetas, kui ükski sedda olleks moistnud arwata. Mis ial ue-aiä põlwe järrele parrandada ja uendada sündis, se sai. Agga ta kallist moistlikko ja rahhonoudlikko wallitsust segasid Türlased, Rootslased ja keige wimakš Prantsusfed, kes rõõwlitte wiisil Wenne male suurt kahjo teggid. Et Rootslased temma rahhule mitmel wiisil solkiakš ollid, ei aitnud temmal muud nou, kui et moõga läbbi rahho sundida, ja woitis siis Rootslase käest ärra keik Some maad. Ka Türlased sunniti rahhule, ni kui Prantsusfedki. Kuida Prant-

susfed hulland, ja mis nemmad sellega otse isse otfinud, sest on luggeda ses ramatus, mis nimme kannab: „Wenne südda ja Wenne hing.“ — Armsa isalikkõ keisri Aleksandri järrele sai, kui 19mal Nowembril, aastal 1825, Toganrokki linnas olli ärra surnud, ta wend

Nikolaus I. keisriks, kes omma wenna wiisil nisamma isä kombel omma allamid wallitsend ja praego weel wallitseb. — Agga temmagi rahho ja armo wallitsust solkisid 1826 aastast 1829 aastani Persia ja Türgi rahwas, kelle wašto ta omma tõksist isä- ja wenna-armo meelt õiete täieste üllesnäitis, et ta neile ärrawoidetud maad peaaego sutumakš taggasi andis. Aastal 1830 mäsasid Polakad. Ja jälle aasta pärrast (1831) laastas kolera tõbbi paljo rahwast; ja nisamma jälle pari aasta eest. Keikide sünduste jures on ta iggapiddi teoga sedda tõeks näitnud, et kül süddamest peakime ütlemä: „Summal pitkendago sesuggust wallitsust!“